

EUROOPA PARLAMENT

2004

2009

Istungidokument

21.4.2009

B6-0247/2009

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

esitatud koos taotlusega võtta küsimus inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtude arutelu päevakorda

vastavalt kodukorra artiklile 115

Esitaja(d): Pasqualina Napoletano ja Ana Maria Gomes

fraktsiooni PSE nimel

Ashrafi laagri elanike humanitaarolukord

Euroopa Parlamendi resolutsioon Ashrafi laagri elanike humanitaarolukorra kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 1951. aasta Genfi pagulasseisundi konventsiooni ning selle 1967. aasta lisaprotokolli;
 - võttes arvesse Human Rights Watchi 5. mai 2005. aasta aruannet pealkirjaga „Väljapääs puudub: inimõiguste rikkumised MKO laagrites“ ning AI, ICRC, FIDH ja WOATi mitmeid hiljutisi avaldusi humanitaar- ja julgeolekuolukorra halvenemise kohta Ashrafi laagris;
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 115,
- A. arvestades, et Iraagi valitsus teatas hiljuti oma kavatsusest likvideerida Põhja-Iraagis asuv Ashrafi laager - enklaav, kus ligi 3400 Iraani opositsioonilise rühmituse Mujahedin-e Khalq (tuntud ka kui MEK ja PMOI) liiget elavad ekstraterritoriaalses staatuses, mille andis Saddam Hussein 1980. aastatel;
- B. arvestades, et vastavalt neljandale Genfi konventsioonile tuleb Ashrafi laagri elanikke käsitleda põgenikena, kes vajavad kaitset rahvusvahelise õiguse kohaselt; arvestades, et Ashrafi laagris elavad PMOI liikmed on desarmeeritud ning neid peetakse neljanda Genfi konventsiooni artikli 27 alusel kaitstud isikuteks; arvestades, et pärast sissetungi Iraaki 2003. aastal desarmeerisid USA väed selle grupi ja kinnitasid neile kirjalikult, et vastavalt neljandale Genfi konventsioonile on neid kaitstud isikute staatus;
- C. arvestades, et vastavalt 2008. aastal Iraagi ja Ameerika Ühendriikide vahel sõlmitud vägede staatuse lepingule, milles nähakse ette koalitsioonivägede täielik väljaviimine 2011. aasta lõpuks, anti Ashrafi laager 1. jaanuaril 2009 taas Iraagi julgeolekujõudude kontrolli alla;
- D. arvestades, et ÜRO inimõiguste ülemkomissar nõudis oma 15. oktoobri 2008. aasta kirjas Iraagi välisministrile tungivalt, et Iraagi valitsus kaitseks Ashrafi laagri elanikke tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega vastuolus oleva sunniviisilise tagasisaatmise, väljasaatmise või repatrieerimise eest ning hoiduks igasugusest tegevusest, mis võiks ohustada elanike elu või julgeolekut;
- E. arvestades, et MEK süüdistuste kohaselt on Iraagi ametivõimud korduvalt tõkestanud toidu ja vee, samuti meditsiinilise abi saadetiste pääsu laagrisse, samal ajal kui MEKi juhtkond on Iraagi julgeolekujõududele ja Iraagi inimõiguste ministriumile väidetavalt korduvalt keeldunud võimaldamast juurdepääsu suurele osale laagrist;
- F. arvestades, et sõltumatute vaatlejate, ajakirjanike ja inimõiguslaste organisatsioonide väitel ning ka endiste MEKi liikmete sõnul, kellest mõned andsid 27. veebruaril 2007. aastal tunnistusi Euroopa Parlamendi parlamentidevahelisele delegatsioonile, on MEK muutunud relvastatud opositsioonilisest rühmitusest sektiks, mille liikmed on end

tingimusteta allutanud liidritele Massoud ja Marijam Rajavile, on ümbritsevast maailmast isoleeritud ja organisatsiooniga seotud nii vaimse kui ka füüsilise piinamise tulemusena;

- G. arvestades, et Human Rights Watch on üksikasjalikult dokumenteerinud kümnete endiste MKO liikmete tunnistusi selle kohta, kuidas teisitimõtlejatest liikmeid piinati, peksti ja hoiti aastaid Iraagi sõjaväelaagrites üksikvangistuses selle eest, et nad kritiseerisid rühma poliitikat ja ebademokraatlikke tavasid või kavatsesid organisatsioonist lahkuda;
- H. arvestades, et USA kaitse all on mitusada teisitimõtlejast liiget viidud naabruses asuvasse pagulaslaagrisse, et ÜRO pagulaste ülemvolinik andnud neile pagulasseisundi ja asustanud nad ümber turvalistesse paikadesse Iraagis või kolmandates riikides ning arvestades, et nimetatud objekt suleti 2008. aastal;
- I. arvestades, et Rahvusvaheline Punase Risti Komitee on viimastel aastatel korraldanud enam kui 250 endise MEKi liikme repatrieerimise Iraani vabatahtlikkuse alusel;
1. tervitab hiljutisi USA-Iraagi lepinguid, mille eesmärk on taastada Iraagi rahva ja valitud valitsuse täielik riiklik suveräänsus oma territooriumil, kuid hoiatab, et sel üleminekuperioodil peavad kõikide Iraagi tsiviilelanike õigused olema kaitstud, sõltumata nende staatusest ja rahvusest;
 2. kutsub Iraagi ametivõime üles kaitsma Ashrafi laagri elanike elusid ning nende füüsilist ja vaimset puutumust ning kohtlema neid kooskõlas 1951 aasta Genfi konventsioonist tulenevate kohustustega, eelkõige hoiduma nende tagasisaatmisest, väljaheitmisest või repatrieerimisest, mis on vastuolus tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõttega;
 3. õhutab nii USA kui ka Iraagi ametivõimusi tagama, et Ashrafi laagri sulgemine toimuks õiguslikus raamistikus, millega tagatakse igal ajal kõikide isikute õiguste austamine ning selged kavatsused Ashrafi laagri elanike suhtes;
 4. väljendab sügavat muret teadete pärast vaimse ja füüsilise manipuleerimise ja tõsiste inimõiguste rikkumiste kohta MEKi kultuse ajal Rajavide juhtimise all;
 5. kutsub Iraagi valitsust ning MEKi juhtkonda üles andma rahvusvahelistele humanitaar- ja inimõiguste organisatsioonidele, samuti Iraagi inimõiguste ministriile viivitamatult täielik juurdepääs kõikidele laagri osadele, et:
 - varustada elanikke toidu, vee, meditsiiniabi ja esmatarbekaupadega;
 - saada vabalt intervjuuerida Ashrafi laagri elanikke ja olukorda sõltumatult hinnata;
 6. kutsub Iraagi valitsust ja MEKi juhtkonda üles lubama Ashrafi laagrist lahkuda kõikidel, kes seda soovivad, ning võimaldama laagrisse juurdepääsu MEKi perekonnaliikmetele, kes soovivad oma sugulaste asukohta kindlaks teha;
 7. kutsub nõukogu, komisjoni ja liikmesriike üles abistama Iraagi valitsust püüetes leida kauaaegsele probleemile humanitaarne lahendus, eeskätt pakkudes MEKi liikmetele, kes ei soovi Iraani tagasi pöörduda, võimalust asuda ümber Euroopa Liitu;
 8. kutsub Iraagi valitsust üles looma erakorralise meetmena uuesti varjupaika neile

teisitimõtletajatest liikmetele, kes jätkavad Ashrafi laagrist põgenemist, kuid kellel ei ole pärast Ashrafi pagulaslaagri sulgemist USA relvajõudude poolt kuhugi pöörduda;

9. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, ÜRO pagulaste ülemvolinikule, Rahvusvahelisele Punase Risti Komiteele, ÜRO inimõiguste nõukogule ning Iraagi valitsusele ja parlamendile.